DOSARUL: NR. 1-26097549-38-1-31072026 (1-186/2026)

S E N T I N Ț Ă
în numele Legii

24 august 2026 **or. Rezina**

Instanța având în componență:
Președintele ședinței, judecător Elena Roibu
Grefier Natalia Cemîrtan, Natalia Catarău

Cu participarea:
Procurorului Vladimir Erhan
Apărătorului Victor Coadă
Inculpatului Victor Frunza
Părții vătămate Nadejda Armaș
Apărătorului părții vătămate Maria Mustea

examinând în ședința de judecată publică, conform prevederilor art. 364[1] din Codul de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în limba română, cauza penală de învinuire a lui:

Frunza Victor ***,** născut la *****, IDNP: *****, domiciliat în *****, necăsătorit, relații de concubinaj, un copil la întreținere, studii 9 clase, nesupus militar, neangajat în câmpul muncii, nu se află la evidența medicului psihiatru, anterior a fost condamnat prin: *sentința Judecătoriei Rezina din 09.11.2001 pentru săvârşirea infracțiunii prevăzute la art. 95 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 5 ani închisoare; sentința Judecătoriei Rezina din 29 decembrie 2015 pentru săvârşirea infracțiunii prevăzute la art. 264[1] alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 135 ore muncă neremunerată în folosul comunității.*

Învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 201[1] alin. (1) lit. a) Cod penal.
Termenul de examinare a cauzei: 31 iulie 2026 – 24 august 2026.
Procedura de citare legal executată.
Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate, instanța de judecată,

A C O N S T A T A T :

Fapta prejudiciabilă constatată.

1. La 14 iunie 2026, aproximativ în jurul orelor 23:00, Victor Frunza, fiind în stare de ebrietate, urmărind scopul aplicării violenței fizice și psihice față de concubina sa Nadejda Armaș, astfel fiind, conform art.133[1] lit. a) din Codul penal, membru de familie, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, aflându-se în domiciliul proprietate comună , amplasată în s. Echimăuți raionul Rezina, în baza relațiilor ostile apărute în mod spontan, dorind să-și impună controlul personal asupra concubinei Nadejda Armaș, intenționat cu scopul de a-i cauza leziuni corporale, i-a aplicat ultimului, mai multe lovituri cu palmele și picioarele peste diferite părți ale corpului, inclusiv în regiunea organelor de importanță vitală – cap și torace, astfel cauzându-i acestuia, conform raportului de expertiză judiciară nr. 202626D0154 din 22 iulie 2026, leziuni corporale sub formă de: echimoze masive pe spate și brațul stâng, echimoze pe față, spate și ambele brațe, care determină dereglarea de scurtă durată sănătății și se califică, ca vătămare ușoară a sănătății.
2. Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Victor Frunza a comis infracțiunea prevăzută de art. 201[1] alin. (1) lit. a) Cod penal *„Violența în familie, adică acțiunea intenționată, comisă de un membru al familiei, asupra altui membru al familiei, manifestată prin : maltratare, alte acțiuni violente, care au provocat vătămarea ușoară a sănătății”.*
3. ***Privind procedura.***
4. În ședința de judecată preliminară, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Victor Frunza a înaintat o cerere semnată autentic de acesta, prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364[1] din Codul de procedură penală, indicând că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, recunoaște vina în săvârșirea infracțiuni incriminate şi nu solicită administrarea altor probe noi.
5. Totodată, acesta şi-a reconfirmat în mod expres voinţa în şedinţa de judecată, în prezenţa apărătorului, după ce i-au fost explicate natura procedurii simplificate şi consecinţele juridice ale acesteia.
6. Apărătorul inculpatului Victor Coadă a confirmat caracterul liber şi autentic al manifestării de voinţă, iar participanţii la proces nu au formulat obiecţii cu privire la examinarea cauzei în această procedură.
7. În aceste condiţii, instanţa apreciază că opţiunea procesuală exprimată de inculpat reprezintă o renunţare valabilă şi efectivă la beneficiul cercetării judecătoreşti complete, fiind făcută în mod liber, expres, neechivoc şi informat, fără existenţa vreunui indiciu de constrângere, eroare sau afectare a dreptului la apărare.
8. Prin urmare, examinarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364[1] din Codul de procedură penală este pe deplin compatibilă atât cu dispoziţiile legislaţiei procesual-penale naţionale, cât şi cu garanţiile consacrate de art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului.
9. ***Poziţia inculpatului în şedinţă de judecată.***

10. Inculpatul Victor Frunza, în ședința de judecată vina a recunoscut și a declarat că la data de 14.06.2026 pe la orele 09:00 sau 10:00, seara, se afla la domiciliu în *****. Fiind în stare de ebrietate i-a aplicat lovituri concubinei sale. La data de 13.06.2026, în ziua sa de naștere a avut un conflict cu soția sa, dar motivul nu își aduce aminte. A aplicat lovituri cu palma și cu picioarele concubinei sale Armaș Nadejda. Nu ține minte de câte ori și în ce regiunea a corpului a aplicat loviturile, fiind de acord cu cele indicate în rechizitoriu. Armaș Nadejda a plecat la mama ei, dar el s-a culcat și s-a trezit peste 1-2 ore, când a venit poliția și salvarea. Împreună cu Armaș Nadejda se află în relații de concubinaj o perioadă de 19-20 ani. Astfel de cazuri nu au mai avut loc, cu partea vătămată s-au împăcat și locuiesc împreună. A fost aplicat ordinul de restricție pe o perioadă de 10 zile. Când a venit salvarea se afla în ogradă cu colaboratorii de poliție, soția nu a fost transportată la spital. Nu își aduce aminte de ce a aplicat lovituri concubinei sale. După ce i-a aplicat lovituri cu picioarele în spate, concubina a căzut jos, după nu i-a mai aplicat alte lovituri, s-a întors și a plecat în casă. Împreună cu Armaș Nadejda au un copil comun, care nu este minor, altul fiind decedat. Anterior nu a aplicat niciodată violență față de concubina sa.

11. ***<u>Probele administrate la faza de urmărire penală.</u>***

12. Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpatul Victor Frunza își recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale și acceptate de inculpat:

-Declarațiile părții vătămate Nadejda Armaș, care a declarant că locuiește în ***** împreună cu concubinul său Frunza Victor și copilul Frunza *****, a.n *****. Este în relații de concubinaj cu Frunza Victor de aproximativ 19 ani. Ultimul a mai aplicat violență fizică față de ea însă într-o măsură mai mică fără a-i provoca careva leziuni. La data de 14 iunie 2026, sărbătorea întâlnirea cu finii, Vrabie Constantin și Luca Valeria, când l-a un moment dat între ea și concubin s-a iscat un conflict, nu cunoștea motivul, în urmă la ce, ultimul a aplicat violență fizică și anume lovituri cu picioarele și palmele, pe spate în mare măsură. De la început a îmbrâncit-o și a căzut jos, după ce, a aplicat violența fizică, a numit-o cu cuvinte urâte și necenzurate. (f.d.26)

-Declarațiile martorului Anastasia Armaș, care a declarant că locuiește în *****, împreună cu familia. La data de 14 iunie 2026, aproximativ la ora 22:00, la ea la domiciliu a venit fiica, Armaș Nadejda, vizual se observa că a fost agresată fizic, i-a comunicat că concubinul Frunza Victor, a agresat-o fizic, din motiv că între ei s-a iscat un conflict din ce cauză nu i-a comunicat că nu cunoștea nici ea. Ulterior a solicitat serviciul ”112”, fiica sa nu era de acord să apeleze la poliție, din motiv că voia să locuiască cu Frunza Victor și nu dorea să-i facă probleme. După ce, s-a apropiat un echipaj de poliție, s-au deplasat la domiciliul concubinului fiicei, el dormea, a fost trezit, vizibil se observa că era în stare de ebrietate și întreba ce s-a întâmplat, era agresiv și era indignat despre faptul că a intrat la el în curte fără permisiune, ulterior a fost audiată de

către polițiștii prezenți după ce, a plecat acasă. Ulterior la fața locului s-a prezentat ambulanța, au examinat-o pe fiica Nadejda Armaș. Când a venit fiica sa la domiciliul ei, vizibil era în stare de ebrietate, pe față și pe mâine avea echimoze, alte semne, precum sânge, nu erau prezent. În familia fiicei se mai întâmplau conflicte dar le soluționau imediat. (f.d.27

-Declarațiile martorului Stanislav Buza, care a declarant că activează în calitate de subofițer superior de sector, deservea localitățile Otac-Cuizăuca, r-ul Rezina. La data de 14 iunie 2026, a fost implicat în serviciu de 12 ore, de la ora 20:00 până la ora 08:00, împreună cu colegul său Gherciu Ion. Aproximativ la ora 22:00, a primit apel telefonic de la serviciul unic ”112” precum că cet. Armaș Nadejda, a fost agresată fizic de către concubinul ei Frunza Victor. În scurt timp s-au deplasat spre *****, ulterior au mers la fața locului, împreună cu persoana care a făcut apelul, mama victimei Armaș Anastasia și Armaș Nadejda. Ajunși la domiciliul concubinului, Frunza Victor, acesta dormea afară pe o canapea, după care l-au trezit și l-au întrebat ce s-a întâmplat, la ce ultimul a comunicat că „nimic, nu știu da ce am făcut eu”. Menționa că, motivul agresării fizice nu îl cunoșteau, comunicând că s-a iscat o ceartă între ei. Vizibil, atât victima cât și concubinul ei erau în stare de ebrietate, ulterior au fost supuși testului Drager, iar rezultatul final fiind, Armaș Nadejda 0,61 mg/l de alcool în aerul expirat iar Frunza Victor 1,04 mg/l de alcool în aerul expirat. În scurt timp la fața locului s-a deplasat ambulanța, acordându-i victimei primul ajutor, după care victima a refuzat spitalizarea. Ulterior cet. Frunza Victor i-a fost aplicat ordin de restricție de urgență pentru un termen de 10 zile. (f.d.28)

-Raportul de constatare medico legală nr. 202626P0089 din 17 iunie 2026, conform căruia: la partea vătămată Nadejda Armaș, s-a depistat: echimoze masive pe spate și brațul stâng, echimoze pe față, spate și ambele brațe, <u>care au putut fi provocate ca rezultat al acțiunii traumatice cu obiect contondent dur</u>, determină dereglarea sănătății de scurtă durată, se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății, localizarea leziunilor corporale este în regiuni anatomice a corpului accesibile pentru mâna proprie, însă nu sunt caracteristice pentru autoprovocare. (f.d.35)

-Raportul de expertiză judiciară nr. 202626D0154 din 22 iulie 2026, conform căruia: la partea vătămată Nadejda Armaș, s-a depistat: echimoze masive pe spate și brațul stâng, echimoze pe față, spate și ambele brațe, care au putut fi provocate ca rezultat al acțiunii traumatice cu obiect contondent dur, determină dereglarea sănătății de scurtă durată, se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății, localizarea leziunilor corporale este în regiuni anatomice a corpului accesibile pentru mâna proprie, însă nu sunt caracteristice pentru autoprovocare (f.d.41-42)

-Alcool testul efectuat cu aparatul de model „ Drager Alcotest 6810 din 15 iunie 2026 cu numărul 1590, conform căruia : la cet. Victor Frunză, s-a stabilit concentrația de alcool în aerul expirat este de 1,04 mg/l. (f.d.33-34).

13. ***<u>Cu privire la analiza probelor și încadrarea juridică.</u>***

14. Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de

judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

15. Conform art. 389 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată şi nu poate fi bazată pe presupuneri.

16. Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate şi apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției

17. Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului Frunza Victor a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

18. Astfel conform ordonanței privind punerea sub învinuire, dar şi potrivit rechizitoriului, acțiunile lui Frunza Victor au fost încadrate în baza art. 201^1 alin. (1) lit. a) din Codul penal.

19. Instanța, analizând în ansamblu și prin coroborare probele administrate în cadrul urmăririi penale, acceptate de inculpat și însușite de acesta în procedura prevăzută de art. 364^1 Cod de procedură penală, constată că vinovăția lui Victor Frunza în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (1) lit. a) Cod penal este pe deplin demonstrată, iar susținerile acestuia privind recunoașterea faptei se află în deplină concordanță cu materialul probator administrat în cauză.

20. În primul rând, declarațiile părții vătămate Nadejda Armaș constituie o probă directă cu privire la împrejurările în care a avut loc agresiunea. Aceasta a relatat că, la data de 14 iunie 2026, în domiciliul comun din s. Echimăuți, în urma unui conflict cu concubinul său Victor Frunza, ultimul a exercitat asupra sa violență fizică, aplicându-i lovituri cu palmele și picioarele, preponderent în regiunea spatelui, după ce inițial a îmbrâncit-o și a făcut-o să cadă. Declarațiile sale sunt relevante nu doar prin conținutul lor, ci și prin faptul că descrierea agresiunii corespunde în mod esențial leziunilor corporale constatate ulterior prin examinarea medico-legală.

21. În același timp, declarațiile părții vătămate nu sunt izolate, ci sunt confirmate prin declarațiile martorului Anastasia Armaș, mama victimei. Aceasta a relatat că, în aceeași seară, fiica sa a venit la domiciliul său, iar vizual se observa că fusese agresată fizic, având echimoze pe față și pe mâini. Victima i-a comunicat nemijlocit că fusese agresată de concubinul său Victor Frunza. Martora a observat ulterior și starea de ebrietate în care se afla inculpatul, atunci când echipajul de poliție s-a deplasat la domiciliul acestuia. Prin urmare, declarațiile martorei confirmă atât faptul agresiunii, cât și intervalul temporal și legătura dintre leziunile observate la victimă și conflictul cu inculpatul.

22. Deosebită relevanță prezintă și declarațiile martorului Stanislav Buza, subofițer superior de sector, care a intervenit nemijlocit la fața locului în urma apelului la

serviciul unic „112”. Martorul a confirmat că a găsit-o pe Nadejda Armaș împreună cu mama sa și că, la domiciliul inculpatului, Victor Frunza se afla într-o stare evidentă de ebrietate. Mai mult, în momentul trezirii sale, inculpatul a declarat că „nimic, nu știu da ce am făcut eu”, afirmație care prezintă relevanță prin raportare la recunoașterea ulterioară a faptei în instanță și la starea de ebrietate constatată obiectiv.

23. Declarațiile acestui martor sunt susținute și de rezultatele testării alcoolscopice, potrivit cărora, la Victor Frunza, concentrația alcoolului în aerul expirat constituia 1,04 mg/l. Această probă confirmă în mod obiectiv starea de ebrietate în care se afla inculpatul la scurt timp după producerea incidentului și corespunde atât observațiilor martorilor, cât și propriilor declarații ale inculpatului, care a recunoscut că în momentul aplicării loviturilor se afla în stare de ebrietate.

24. Totodată, raportul de constatare medico-legală nr. 202626P0089 din 17 iunie 2026, precum și raportul de expertiză judiciară nr. 202626D0154 din 22 iulie 2026, constituie probe obiective care confirmă existența consecințelor fizice ale agresiunii. Potrivit acestora, Nadejda Armaș prezenta echimoze masive pe spate și brațul stâng, precum și echimoze pe față, spate și ambele brațe, leziunile fiind produse prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, determinând dereglarea de scurtă durată a sănătății și calificându-se drept vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății. De asemenea, expertul a indicat că leziunile nu sunt caracteristice pentru autoprovocare.

25. Aceste concluzii medico-legale sunt esențiale întrucât obiectivează declarațiile victimei cu privire la aplicarea loviturilor și înlătură ipoteza unei simple relatări subiective sau a unei vătămări produse prin alte împrejurări. Localizarea și caracterul leziunilor corespund, în linii generale, modului de agresare descris de partea vătămată și recunoscut ulterior de inculpat.

26. Un element probator deosebit de important îl constituie și *propria poziție procesuală a inculpatului Victor Frunza*.

27. În ședința de judecată acesta a recunoscut integral vinovăția și a confirmat că, fiind în stare de ebrietate, i-a aplicat concubinei sale lovituri cu palma și cu picioarele. Acesta a declarat că nu-și amintește cu exactitate numărul loviturilor și toate regiunile corpului asupra cărora le-a aplicat, însă a acceptat faptele descrise în rechizitoriu. Totodată, a recunoscut că, după ce a lovit-o cu picioarele în regiunea spatelui, victima a căzut la pământ, după care el s-a întors și a plecat în casă.

28. Prin urmare, chiar dacă inculpatul invocă faptul că, din cauza stării de ebrietate, nu își amintește toate detaliile incidentului, această împrejurare nu infirmă existența intenției și nici faptul aplicării loviturilor, ci, dimpotrivă, confirmă elementele esențiale ale acuzației. Declarațiile sale se coroborează cu cele ale părții vătămate, ale martorilor, cu rezultatele testării alcoolscopice și cu concluziile medico-legale.

29. Instanța reține că nu există contradicții esențiale între probele administrate, iar eventualele diferențe referitoare la ora exactă a incidentului sau la detaliile secundare ale acestuia nu sunt de natură să pună la îndoială existența faptei ori identitatea autorului.

30. Dimpotrivă, asupra aspectelor esențiale probele sunt convergente: inculpatul și victima se aflau împreună la domiciliu, între aceștia a izbucnit un conflict, inculpatul, fiind în stare de ebrietate, a exercitat violență fizică asupra victimei, victima a prezentat leziuni corporale, iar aceste leziuni au fost obiectiv constatate și calificate medico-legal drept vătămare ușoară a sănătății.

31. Instanța apreciază că declarațiile părții vătămate sunt credibile, întrucât acestea sunt susținute prin probe independente și obiective, în special prin actele medico-legale și rezultatele intervenției poliției, precum și prin declarațiile martorilor.

32. Totodată, nu au fost stabilite împrejurări care să indice că partea vătămată ar fi avut un interes să formuleze cu rea-credință acuzații false împotriva inculpatului. Faptul că ulterior aceasta s-a împăcat cu inculpatul și a continuat să locuiască împreună cu acesta nu înlătură caracterul infracțional al faptei deja săvârșite și nici nu diminuează valoarea probatorie a declarațiilor sale cu privire la circumstanțele în care agresiunea a avut loc.

33. De asemenea, împrejurarea că inculpatul și partea vătămată se află de aproximativ 19–20 de ani în relații de concubinaj, având un copil comun, demonstrează existența raportului familial dintre aceștia, aspect relevant pentru întrunirea cerințelor speciale ale infracțiunii prevăzute de art. 201[1] Cod penal. Or, conform circumstanțelor constatate, violența a fost exercitată de inculpat asupra concubinei sale, în contextul relației de familie existente între aceștia.

34. Astfel, instanța constată că vinovăția inculpatului Victor Frunza este dovedită dincolo de orice dubiu rezonabil, iar probele administrate demonstrează atât existența faptei prejudiciabile, cât și săvârșirea acesteia anume de către inculpat, fiind întrunite toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (1) lit. a) Cod penal – violența în familie, manifestată prin alte acțiuni violente care au provocat vătămarea ușoară a sănătății.

35. ***<u>Temeiul real și temeiul juridic de atragere la răspundere penală</u>***

36. Astfel, conform ordonanței de punere sub învinuire, dar și potrivit rechizitoriului, acțiunile lui Victor Frunza au fost încadrate juridic în baza art. 201[1] alin. (1) lit. a) Cod penal, care la rândul său stabilește răspunderea penală pentru *violența în familie, adică - acțiunea intenționată, comisă de un membru al familiei, asupra altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, alte acțiuni violente, care au provocat vătămarea ușoară a sănătății".*

37. Sub aspectul *obiectului juridic special*, infracțiunea aduce atingere relațiilor sociale privind conviețuirea în familie, întemeiate pe respectul reciproc, integritatea fizică și psihică, sănătatea și inviolabilitatea membrilor familiei. Din probele administrate rezultă că prin actele de violență exercitate asupra concubinei sale inculpatul a încălcat aceste relații sociale ocrotite de legea penală.

38. *Obiectul material* al infracțiunii îl constituie corpul persoanei vătămate Nadejda Armaș, asupra căruia inculpatul a exercitat acțiunile violente, fapt confirmat atât prin declarațiile inculpatului, victimei, martorilor cât și prin raportul de expertiză medico-legală, care atestă existența leziunilor corporale produse în urma agresiunii.

39. Sub aspectul *subiectului infracțiunii*, instanța reține că inculpatul este o persoană fizică responsabilă, care a împlinit vârsta răspunderii penale și întrunește calitatea specială cerută de norma de incriminare. Astfel, din declarațiile inculpatului și ale părții vătămate rezultă că aceștia locuiau împreună în relații de concubinaj, împrejurări care conferă inculpatului și victimei calitatea de membri ai aceleiași familii în sensul art. 133[1] din Codul penal.

40. Sub aspectul *laturii obiective*, instanța constată că aceasta s-a realizat prin aplicarea intenționată de către inculpat a mai multor lovituri cu palmele și picioarele peste diferite părți ale corpului.

41. Sub aspectul *laturii subiective*, instanța reține că inculpatul a acționat cu intenție directă, în sensul art. 17 din Codul penal. Această concluzie rezultă din modalitatea concretă de săvârșire a faptei, respectiv aplicarea loviturii asupra victimei.

42. Prin urmare, inculpatul a conștientizat caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut producerea unor suferințe fizice și a urmărit producerea acestora. În cazul infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (1) lit. a) din Codul penal este suficientă intenția de a exercita actele de violență, fără a fi necesar ca făptuitorul să urmărească în mod expres producerea unui anumit tip de leziune corporală.

43. Prin urmare, instanța concluzionează că ansamblul probelor administrate în cauză demonstrează, dincolo de orice dubiu rezonabil, că la data de 14 iunie 2026, inculpatul Victor Frunza, având calitatea de membru al familiei în raport cu partea vătămată Nadejda Armaș, a exercitat în mod intenționat acte de violență fizică asupra acesteia, prin aplicarea mai multor lovituri cu palmele și picioarele peste diferite părți ale corpului, inclusiv în regiunea organelor de importanță vitală – cap și torace, cauzându-i vătămări ușoare ale integrității corporale și sănătății.

44. În consecință, instanța apreciază că învinuirea formulată în baza art. 201[1] alin. (1) lit. a) din Codul penal este pe deplin dovedită, iar acțiunile inculpatului întrunesc toate elementele constitutive ale acestei infracțiuni.

45. ***<u>Cu privire la individualizarea pedepsei.</u>***

46. În cadrul dezbaterilor judiciare, acuzatorul de stat Vladimir Erhan a solicitat recunoașterea inculpatului Victor Frunză vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (1) lit. a) din Codul penal cu aplicarea unei pedepse sub formă de 135 (o sută treizeci și cinci) de ore de muncă neremunerată în folosul comunității. Totodată, a solicitat încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare aferente efectuării raportului de constatare medico-legală nr. 202626P0089 din 17 iunie 2026 și raportul de expertiză judiciară nr. 202626S0154 din 22 iulie 2026, în cuantum de 448 lei.

47. Apărătorul Victor Coadă, reprezentând interesele inculpatului Victor Frunză, a pledat pentru aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 135 ore, invocând recunoașterea vinovăției, regretul manifestat de inculpat și examinarea cauzei în procedură simplificată și cheltuielile judiciare să fie trecute în cadrul statului.

48. Apărătorul Maria Mustea, reprezentând interesele părții vătămate Nadejda Armaș, a solicitat aplicarea unei pedepse sub formă de ore muncă neremunerată în folosul comunității.

49. Partea vătămată Nadejda Armaș, a susținut poziția procurorului și a indicat că careva pretenții față de inculpat nu are.

50. În ultimul cuvânt, inculpatul Victor Frunza a recunoscut fapta și a promis că nu va mai repeta asemenea fapte.

51. *Individualizarea pedepsei* reprezintă una dintre cele mai importante expresii ale funcției jurisdicționale, întrucât presupune transpunerea normei generale și abstracte în situația concretă a persoanei deduse judecății.

52. Stabilirea pedepsei nu constituie un exercițiu matematic și nici o simplă raportare formală la limitele sancțiunii prevăzute de lege, ci un proces de evaluare judiciară în cadrul căruia instanța este chemată să identifice răspunsul penal necesar și suficient pentru fapta concretă și pentru autorul acesteia.

53. În acest context, instanța are obligația de a menține un just echilibru între gravitatea faptei săvârșite și particularitățile persoanei inculpatului, astfel încât sancțiunea aplicată să nu depășească ceea ce este necesar pentru realizarea scopurilor prevăzute de art. 61 Cod penal, dar nici să nu fie atât de indulgentă încât să diminueze încrederea societății în eficiența actului de justiție.

54. Prin urmare, individualizarea pedepsei nu urmărește exclusiv reacția statului față de încălcarea normei penale, ci reprezintă mecanismul prin care se realizează armonizarea interesului public privind apărarea valorilor sociale cu necesitatea respectării demnității și individualității persoanei condamnate.

55. Instanța reține că principiul proporționalității constituie criteriul fundamental al individualizării judiciare a pedepsei. În materie penală, proporționalitatea nu presupune doar existența unei corespondențe între gravitatea infracțiunii și severitatea sancțiunii, ci și evaluarea necesității reale a intervenției represive a statului în raport cu persoana concretă a inculpatului.

56. Astfel, pedeapsa urmează a fi determinată nu exclusiv prin prisma trecutului – respectiv a faptei deja săvârșite ci și prin raportare la viitor, respectiv la capacitatea acesteia de a preveni reiterarea comportamentului infracțional, de a favoriza reintegrarea socială a condamnatului și de a consolida respectul pentru valorile protejate de legea penală.

57. O sancțiune just individualizată este aceea care realizează un echilibru între exigențele de apărare a ordinii de drept și necesitatea evitării unui exces represiv, incompatibil cu valorile unui stat de drept și cu principiul respectării demnității umane.

58. La stabilirea pedepsei, instanța pornește de la premisa că justiția penală modernă nu se rezumă la sancționarea conduitei ilicite, ci urmărește identificarea unui răspuns judiciar adecvat particularităților fiecărei cauze.

59. Din această perspectivă, individualizarea pedepsei reprezintă procesul prin care sancțiunea legală este adaptată realității factuale și umane a speței, în vederea

realizării unui echilibru între interesele societății, drepturile persoanei trase la răspundere penală și necesitatea protejării valorilor sociale ocrotite de lege.

60. În aprecierea caracterului echitabil al pedepsei, instanța are în vedere că severitatea acesteia trebuie să fie suficientă pentru a reafirma autoritatea normei încălcate și pentru a preveni manifestări similare, însă fără a depăși limitele necesității impuse de circumstanțele concrete ale cauzei și de persoana inculpatului. Într-un stat de drept, eficiența sancțiunii nu este determinată de severitatea sa abstractă, ci de justețea și proporționalitatea acesteia.

61. **Privind gravitatea infracţiunii** prevăzute de art. 201[1] alin. (1) lit. a) Cod penal săvârşită de către inculpat, instanţa, conform art. 16 din Codul penal, atestă că infracţiunea, în funcţie de caracterul şi gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracţiunilor mai puţin grave comise cu intenţie.

62. Instanța de judecată reține că infracțiunea comisă de către inculpatul face parte din *capitolul infracţiunilor în domeniul familiei*, care atentează la valori importante şi fundamentale în societate, precum apărarea relaţiilor sociale cu privire la solidaritatea familială pe de o parte, iar în subsidiar şi la relaţiile sociale cu privire la integritatea corporală.

63. Or, sănătatea persoanei denotă *a priori* o valoare fundamentală în societate, iar în cumul cu atentarea la un membru de familie, se aduce atingere şi relaţiilor de familie.

64. Instanța de judecată reține că Victor Frunza a comis infracțiunea în prezența circumstanțelor atenuante prevăzute de art.76 Cod penal, și anume – recunoașterea vinovăției. Iar ca circumstanță agravantă prevăzută de art. 77 Cod penal s-a stabilit: *săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru alte fapte și săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate.*

65. Instanța de judecată reține că, la locul de trai inculpatul Victor Frunza se caracterizează satisfăcător (f.d.48), nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru (f.d. 50-51), iar potrivit formei 246 rezultă că anterior a fost atras la răspundere penală.

66. În continuare, instanța reține că, potrivit art. 80[1] alin. (1) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a Codului penal în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

67. În speță, art. 201[1] alin. (1) lit. a) Cod penal prevede pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 180 de ore sau cu închisoare de până la 4 ani.

68. Aplicând reducerea de o pătrime prevăzută de art. 80[1] alin. (1) Cod penal, limitele pedepsei cu munca neremunerată în folosul comunității se reduc de la 150–180 de ore la 112 –135 de ore, iar limita maximă a pedepsei cu închisoarea se reduce de la 4 ani la 3 ani.

69. Prin urmare, ținând cont de procedura simplificată aleasă de inculpat și de dispozițiile art. 80[1] alin. (1) Cod penal, pedeapsa aplicabilă în prezenta cauză poate fi stabilită în

limitele reduse prevăzute de lege, respectiv munca neremunerată în folosul comunității de la 112 la 135 de ore sau închisoare de până la 3 ani.

70. Instanța reține că infracțiunea comisă de Victor Frunza aduce atingere atât relațiilor sociale privind integritatea fizică și psihică a persoanei, cât și relațiilor de familie, fiind săvârșită asupra concubinei sale, în cadrul relațiilor familiale existente între aceștia. Caracterul prejudiciabil al faptei este determinat și de faptul că inculpatul a recurs la aplicarea repetată a loviturilor cu palmele și picioarele, inclusiv în regiunea spatelui, cauzând victimei leziuni corporale care au determinat dereglarea de scurtă durată a sănătății și au fost calificate drept vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății.

71. La stabilirea pedepsei, instanța ia în considerare și împrejurarea că inculpatul a recunoscut vina, a solicitat examinarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364[1] Cod de procedură penală și și-a exprimat regretul pentru cele comise. Totodată, instanța reține că partea vătămată a declarat că s-a împăcat cu inculpatul și că nu are față de acesta pretenții de ordin material sau moral. Aceste circumstanțe sunt favorabile inculpatului și urmează a fi valorificate la individualizarea pedepsei.

72. În același timp, împăcarea de fapt dintre inculpat și partea vătămată, precum și lipsa pretențiilor materiale sau morale, nu pot conduce, prin ele însele, la concluzia că fapta săvârșită prezintă un grad redus de pericol social. Violența în familie reprezintă o faptă care afectează nu doar interesele individuale ale victimei, ci și relațiile sociale ocrotite de lege, iar reacția penală trebuie să fie suficientă pentru a descuraja atât inculpatul, cât și alte persoane de la săvârșirea unor asemenea fapte.

73. În aprecierea instanței, scopurile pedepsei prevăzute de art. 61 Cod penal – restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni – pot fi realizate fără izolarea inculpatului de societate. Raportat la circumstanțele concrete ale cauzei, la gravitatea consecințelor produse, la lipsa unor date privind necesitatea izolării inculpatului de societate, precum și la faptul că acesta și-a recunoscut vina, instanța consideră suficientă aplicarea unei pedepse neprivative de libertate.

74. În același timp, instanța nu poate ignora modalitatea concretă de comitere a infracțiunii. Inculpatul, aflându-se în stare de ebrietate, a exercitat asupra concubinei sale violență fizică, aplicându-i mai multe lovituri cu palmele și picioarele, fapt ce a determinat producerea unor leziuni corporale obiectiv constatate prin rapoartele medico-legale. Prin urmare, gravitatea concretă a acțiunilor și necesitatea transmiterii unui mesaj de prevenție efectivă în materia violenței în familie justifică stabilirea pedepsei neprivative de libertate într-un cuantum apropiat de limita superioară prevăzută de lege.

75. Instanța reține, totodată, că inculpatul și partea vătămată se află într-o relație de concubinaj de aproximativ 19–20 de ani și au un copil comun, iar inculpatul a declarat că anterior nu a manifestat un comportament violent față de victimă în asemenea modalitate. Aceste împrejurări, coroborate cu recunoașterea vinei și împăcarea ulterioară a părților, permit instanței să concluzioneze că scopul pedepsei poate fi atins fără aplicarea închisorii.

76. În aceste condiții, instanța apreciază că aplicarea pedepsei sub forma muncii neremunerate în folosul comunității în cuantum de 135 (una sută treizeci și cinci) de ore, reprezentând limita maximă a sancțiunii rezultată în urma reducerii prevăzute de art. 80[1] alin. (1) Cod penal, este necesară și proporțională cu gravitatea faptei săvârșite.

77. Stabilirea pedepsei la limita maximă a muncii neremunerate în folosul comunității se justifică prin necesitatea realizării unui echilibru între circumstanțele favorabile inculpatului și gravitatea concretă a faptei, astfel încât sancțiunea aplicată să nu apară ca una pur formală, ci să fie aptă să contribuie efectiv la conștientizarea de către inculpat a consecințelor comportamentului său și la prevenirea săvârșirii unor noi acte de violență.

78. Instanța consideră că pedeapsa stabilită este suficientă pentru atingerea scopurilor prevăzute de art. 61 Cod penal, fiind în același timp proporțională cu gravitatea infracțiunii și cu persoana inculpatului. Aplicarea unei pedepse privative de libertate, în circumstanțele concrete ale cauzei, ar constitui o măsură excesivă, nefiind necesară pentru realizarea scopului preventiv și educativ al pedepsei.

79. Conform art. 67 alin. (3) Cod penal, instanța îi explică inculpatului că, în cazul eschivării cu rea-voință de la executarea muncii neremunerate în folosul comunității, pedeapsa aplicată poate fi înlocuită cu pedeapsa închisorii, calculându-se o zi de închisoare pentru fiecare 4 ore de muncă neremunerată neexecutată.

80. ***Cu referire la măsura preventivă.***

81. În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) şi art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanţa urmează să se expună în privinţa măsurii preventive, ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

82. La caz, instanţa remarcă că în privinţa inculpatului Victor Frunza la data de 29.07.2026 a fost aplicată măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi localitatea.

83. În acest context, instanţa relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanţa, din oficiu sau la cererea părţilor şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

84. Elucidând cele expuse *supra*, instanţa găsește de cuviință, că până la rămânerea definitivă a sentinței, a înlocui în privința inculpatului Vasile Frunza măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara, până la rămânerea definitivă a prezentei sentințe.

85. ***Cheltuieli judiciare***

86. Cu referire la cerința procurorului privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, instanța menționează că potrivit prevederilor art. 385 alin. (1) pct. 14) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea privind cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

87. Potrivit prevederilor art. 227 alin. (1) Cod de procedură penală, *cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal*. Alin. (2) al normei citate, cuprind tipurile cheltuielilor judiciare.

88. Potrivit prevederilor art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului, iar conform alin. (2) instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare(…).

89. În cadrul examinării cauzei procurorul Vladimir Erhan a înaintat solicitarea privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată în sumă totală de 448 lei, pentru raportul de constatare medico-legală nr. 202626P0089 din 17 iunie 2026 și raportul de expertiză judiciară nr. 202626D0154 din 22 iulie 2026.

90. Deoarece în urma efectuării raportul de constatare medico-legală nr. 202626P0089 din 17 iunie 2026 și raportul de expertiză judiciară nr. 202626D0154 din 22 iulie 2026, au fost suportate cheltuieli în sumă totală de 448 lei, instanța de judecată a considerat necesar, de a încasa de la inculpatul Victor Frunza, în beneficiul bugetului de stat, suma respectivă, cu titlu de cheltuieli de judecată.

91. Acțiune civilă de către partea vătămată Nadejda Armaș nu a fost înaintată.

92. Corpuri delicte la prezenta cauză penală nu au fost anexate.

93. În contextul celor expuse și a probelor cercetate sub toate aspectele, complet și obiectiv, în conformitate cu prevederile articolului 80^1din Codul penal și articolelor 340, 364^1, 384-389, 392-395 și din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Frunza Victor *****, născut la *****, se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (1) lit. a) Cod penal și i se stabilește pedeapsa sub formă de 135 (una sută treizeci și cinci) ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

I se explică lui Frunza Victor ***** că, în conformitate cu art. 67 alin. (2^2) Cod penal, în termen de 5 (cinci) zile de la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești, urmează să se prezinte la organul de probațiune în a cărui rază teritorială își are domiciliul și să semneze angajamentul corespunzător.

I se explică lui Frunza Victor ***** că, în conformitate cu art. 67 alin. (3) Cod penal, în caz de eschivare cu rea-voință de la munca neremunerată în folosul comunității, aceasta se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Se încasează din contul inculpatului Frunza Victor *****, în beneficiul statului, suma de 448,00 (patru sute patruzeci și opt, 00) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare.

Se aplică în privința lui Frunza Victor ***** măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara, care se va menține până la rămânerea definitivă a prezentei sentințe.

Sentința este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Rezina.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul **Elena Roibu**